

<p>Kur'an je govor Uzvišenog Allaha. Objavljen je kao vodi? i uputa svim ljudima u svim generacijama i vremenima do Sudnjeg dana. Nijedna knjiga nije mu sli?na. U?iti Kur'an zna?i slu?ati Rije?i Božije i hoditi ka Allahovom zadovoljstvu i rahmetu.

Kur'an je susret izme?u slabog insana i Sna?nog Gospodara:

Elif-l?m-m?m. Allah je nema boga osim Njega živi i Vje?ni! On tebi objavljuje Knjigu, pravu istinu, koja prethodne potvr?uje, a Tevrat i Ind?il objavio je jo? prije, kao putokaz ljudima, a objavio je i ostale koje rastavljaju istinu od neistine. One koji u Allahove rije?i ne vjeruju ?eka te?ka patnja; a Allah je silan i strog.Ž(Kur'an, Ali Imran, 1-4.)

Svi oni koji su Kur'an ?uli s usana Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, do?ivjeli su ga kao živu stvarnost. U srcima nisu imali ni trun sumnje da im se Uzvišeni Allah obra?a preko Svog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Stoga je Allahov Govor tako duboko osvojio njihova srca i umove. Njihove su o?i preplavile suze i njihova tijela prekrili žmarci. Svaku su rije? Objave smatrali bitnom i rje?enjem za probleme i te?ko?e, pa su po?urili da Kur'an primijene u životu. Kur'an je odgojio generacije selefa i promijenio nabolje, i kao pojedince, i kao zajednicu. A Arapi su od obi?nih trgovaca i ?uvvara deva i ovaca postali predvodnici ?ovje?anstva.</p>

<p>Va?nost promjene odnosa muslimana prema Kur?anu</p> <p>Danas mi u svojim rukama dr?imo isti Kur'an. Me?u ljudima kru?e milioni primjeraka Mushafa. Kur'an se neprestano u?i, i danju i no?u, u domovima, u d?amijama, s minbera. Desetine i stotine tomova knjiga poja?njavaju nam njegova zna?enja. Rije?i i predavanja neprekidno se slivaju poku?avaju?i da objasne njegova u?enja i propise. Ali i pored toga, o?i muslimana ostaju suhe, srca ostaju tvrda, umovi netaknuti i životi nepromijenjeni. Poni?enje i nazadnost kao da su prekrili islamski ummet. A pitamo li se za?to? Jedan od uzroka na?ih problema svakako je lo? odnos spram Kur?ana, a Allah najbolje zna. Mnogi muslimani vi?e ne do?ivjavaju Kur'an vodi?em za život. Da, do?ivjavaju ga kao svetinju, ali i smatraju da on samo govori o pro?lim doga?ajima, o ljudima i doga?ajima koji su nekad bili, a danas je neko novo vrijeme i druge okolnosti. Ljudi mije?aju dvije stvari: uvjete u kojima ljudi žive i ljudsku prirodu. Uvjeti života danas i prije samo dvadeset godina nisu isti, sla?emo se. Ali je LJUDSKA PRIRODA OSTALA NETAKNUTA. ?OVJEK JE, U SU?TINI, ISTI I PRIJE 1400 GODINA, A I DANAS, A I NAKON NAS. Ljudska du?a i srce, ljudsko tijelo, ljudske potrebe, ljudske želje, ljudski strahovi Ž sve je to ostalo netaknuto. A tzv. moderno dru?tvo najbolji je pokazatelj toga. Naime, savremeno doba obilje?eno je velikim razvojem tehnologije u svim oblastima ljudskog života. S materijalne strane, ljudska civilizacija nikad nije bila na vi?em stepenu. Ali, s druge strane, toliki napredak u jednom pravcu istovremeno je ljudi u?inio duhovnim invalidima; udaljavanjem od vjerskih na?ela, do?lo je do žirenja sujevjerja svih vrsta, strahova, samoubistava, bolesti ovisnosti, AIDS-a. Zar nas sve ove pojave ne upu?uju na to da su ljudi u DUHOVNOM POGLEDU

NAZADOVALI? Da su nesretni? Pa ko to piye alkohol jer je sretan i ispunjen? Ko se drogira jer mu je u životu sve lijepo? Svim ovim stvarima ljudi nastoje da popune prazninu koja vlada u njima. Stoga, zapitajmo se da li Kur'an mo?e za nas biti izvor snage kao Žto je bio i za na?e pretke i ?asne ashabe kroz ponosnu historiju islama? Ovo je najva?nije pitanje za muslimane dana?njice na koje moramo na?i odgovor

kako bi naša okolina doživjela procvat i preporod.

U ovom ?lanku dota?emo se pedago?kih i op?ih životnih lekcija iz sure Ta-Ha. Svakako, lekcije i pouke iz Kur?ana su neiscrpne. To god više razmi?ljamo o njemu i poklonimo mu svoju nepomu?enu pa?nju, u tolikoj ?e se mjeri i naša srca vezati za Svevi?njeg i naši životi procvjetati beharom vjere. Ajeti o kojima ?emo govoriti su sljede?i:

A da li je do tebe doprla vijest o Musau, kada je vatrnu ugledao pa ?eljadi svojoj rekao: Ostanite vi tu, ja sam vatrnu video, mođda ?u vam nekaku glavnju donijeti ili ?u pored vatre na?i nekoga ko ?e mi put pokazati.(Ta-ha, 9-10.)**Zastanimo kratko i razmislimo o vašnim lekcijama iz samo ova dva ajeta. U ?lanku ?emo nabrojati jedanaest pouka, to naravno ne ograni?ava i njihove mnogobrojne druge koristi, kao to kaže Uzvi?eni: U ovom Kur?anu Mi na razne na?ine objavljamo ljudima svakovrsne primjere, ali je ?ovjek, više nego iko, spremna raspravlјati.**(Kur'an, El-Kehf, 54.)

Sigurnost porodice je na prvom mjestu.

Razmislimo o situaciji u kojoj su se našli Musa, alejhis-selam, i njegova porodica. Mrak ih okružuje sa svih strana. Putuju kroz nenaseljen kraj i u daljinu Musa primijeti odsjaj vatre. Sjetimo se da tadašnji uvjeti putovanja i života nisu kao danas. Oni nisu imali sigurne puteve, rasvjetu niti ure?aje za komunikaciju.

Mnogobrojne opasnosti su prijetile i jedna pogrešna odluka mogla je zna?iti i propast ?itave porodice. Stoga je Musa, alejhis-selam, dao primjer pravog supruga i pastira kojem je na prvom mjestu zaštita svog stada. On svojoj ?eljadi kaže da ga sa?ekaju, a on se upu?ta u mogu?u opasnost i odlazi da ispita izvor svjetlosti.

Osobine muška muslimana.

Ova dva ajeta pružaju smjernice kako se treba ponašati muškarci muslimani. Samo neke od osobina koje je Musa, alejhis-selam, pokazao kao muški su:

Briga o porodici. To uklju?uje njihovu fizi?ku zaštitu i pa?nju spram njihovih potreba.

- Hrabrost i suo?avanje sa opasnostima.

- Sposobnost brze procjene situacije i dono?enje odluka.

- Optimizam i oslanjanje na pomo? Uzvi?enog.

- Nikad ne ugrožavajte sigurnost svoje porodice i ?uvajte ih od opasnosti.

Pri procjeni situacije uvažiti faktore ?tete i koristi.

Musa, alejhis-selam, bio je svjestan da je nesigurno ostaviti porodicu u mraku i bez zaštite. Ali, s druge strane, to je bila manja opasnost od toga da svi zajedno krenu prema svjetlu vatre, ne znaju?i kakve ih tamo opasnosti ?ekaju. Vode?i brigu o porodici, potrebno je uvažiti potencijalnu ?tetu i korist od naših djela. Planiranje i svakodnevno vo?enje ra?una o u?injenom i obavezama name?u se kao sastavni dio jakih porodica.

Izlaganje opasnosti pojedinca bolje je od ugrožavanja cijele zajednice.

Musa, alejhis-selam, odlu?io je da je opasnost kojoj bi on kao pojedinac mogao biti izložen vrijedna ukoliko prona?e izvor toplove i upute za svoju porodicu. Kad insan nai?e na životne probleme, kao životna vještina name?e se sposobnost dono?enja odluka. Tom prilikom potrebno je uvažiti i sa?uvati postoje?e resurse i potrebe zajednice staviti iznad svojih li?nih.

<strong>Jedna osoba (emir) donosi kona?nu odluku.

<strong>Po pitanju dono?enja odluka, kako na porodi?nom planu, tako i u svim drugim dijelovima života, bitno je da kona?nu odluku donosi jedna osoba koja ispunjava uvjete kvalitetnog vo?e. Tako se uvodi

harmonija u život i rad. U suprotnom, da se desi ukoliko se u porodici i na poslu ne zna ko je lider, niti ko je taj ko nosi najveću odgovornost? Nastaje anarhija i nered, i ruže se temelji samog društva.

Vođa se konsultira sa podanicima i pojačava razloge svoje odluke. Musa, alejhis-selam, pojasnio je razloge svoje odluke da ostavi svoju porodicu i ode da ispita izvor svjetla. U porodici problemi mogu iskrasnuti ukoliko predvodnik doneše odluku bez objavljivanja i konsultacije sa ukušanima. To je u kontradikciji s primjerom Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Biti pastir ne značiti biti tiranin i insan mora biti svjestan da je taj položaj odgovornost i emanet povjeren od strane Uzvišenog Allaha. Povjerenje se u porodicama naruči ne samo zbog ložnih odluka, već zbog nepostojanja komunikacije među ukušanima.

Prilikom donošenja odluka, uvažite i mišljenje svoje djece i ukušana. Musa, alejhis-selam, obratio se svojoj željadi i žitavoj porodici, a ne samo supruzi. Ukoliko roditelji uvaže mišljenje svojih sinova i kćeri i pokažu im potovanje, od svoje djece žine jake ližnosti, uz Božiju pomoći, i pripremaju ih za kasniji samostalni život. U suprotnom, ukoliko roditelj zanemari dječije glasove, neka se ne žudi ako kasnije dijete, kad odraste, ne bude željelo da svoje brige dijeli s njim.

Ne obećavajte ono što ne možete ispuniti.

Musa, alejhis-selam, rekao je: „Možda vam nekakvu glavnju donijeti...“ i nije obećao ono u što nije bio siguran. Malo stvari u tolikoj mjeri naručava kredibilitet i autoritet roditelja koliko neispunjena obećanja. A i neki od najvećih problema u brakovima nastaju upravo zbog neispunjene obaveza i nevođenja ravnuna o izvršenju obećanog. Stoga, govorite uvijek istinu i ne obećavajte ono što niste sigurni da možete ispuniti.

Nastojte da izvucete maksimum, ma kako da je ložna situacija.

Musa, alejhis-selam, navodi da planira do dobije topolinu, svjetlo, uputu za daljnji put, gorusu glavnju. U tome nam je savjet da životne situacije analiziramo i idemo ka ostvarenju dobra, pa tako i u onim situacijama koje izgledaju kao potpun gubitak.

U životu je potrebno znati prioritete.

Musa, alejhis-selam, spominje toplotu i učarenu glavnju s kojom će se vratiti svojoj porodici i pružiti im svjetlo i brigu, prije nego što navodi prolazak puta. On je razumio najveću potrebu svojih i stoga je prvo htio nju zadovoljiti, prije nego drugog.

Preuzeti odgovornost za vlastite postupke.

Musa, alejhis-selam, kaže: „... ja sam vatru video...“, kako bi opravdao svoju odluku. On je preuzeo odgovornost za donošenje odluke i namjerava postići dobro, makar ga ne garantirao. U savremeno doba se porodice i zajednice upravo raspadaju zbog nedostatka odgovornosti. Preuzimanje uloge pastira i vođe porodice ili društva zahtijeva i sposobnost da živjek preuzme odgovornost za svoje odluke i postupke, kao što kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u živenom hadisu: „Svi ste vi pastiri i svi žete biti pitani za svoje stado. Vođa je pastir i on je odgovoran za svoje stado, živjek je pastir u svojoj porodici i on je odgovoran za svoje stado, tona je pastirica u kući svoga muža i odgovorna je za svoje stado, sluga je pastir u imetku svoga gazde i on je odgovoran za svoje stado. Svi ste vi pastiri i svi žete biti pitani za svoje stado.“ (Buhari u Sahihu, 59/2)